

บทที่ 4

บัพติศมาและของประทาน คือพระวิญญาณบริสุทธิ์

กิจการ 2:38

มอนทรีออล, 25 มีนาคม 1979

อะไรคือความเชื่อมโยงระหว่างบัพติศมากับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์? วันก่อนมีพี่น้องคนหนึ่งถามผมว่า “เราจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อใด? ก่อนบัพติศมาหรือ? เมื่อบัพติศมาหรือ? หรือว่าหลังบัพติศมา?” ผมรู้สึกขอบคุณสำหรับคำถามของเขา ผมตอบเขาเพียงสั้น ๆ แต่หลังจากไตร่ตรองเรื่องนี้ ผมรู้สึกว่าเขาถามคำถามที่สำคัญ ซึ่งเป็นคำตอบที่ควรให้ทุกคนที่ในวันนี้ ฉะนั้นผมจึงอยากจะอธิบายเรื่องนี้อย่างครบถ้วนมากขึ้น

คริสเตียนที่แท้จริงมีพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำถามที่ว่าเราได้รับพระวิญญาณเมื่อใดนั้นมีความสำคัญ เพราะมันเกี่ยวข้องกับอีกคำถามหนึ่งคือ *คริสเตียนคืออะไร?* คริสเตียนคือคนที่ไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ ยอมรับหลักคำสอนของคริสตจักร และยึดแบบคอลเกตหรือ?

กับคำถามที่ว่า อะไรทำให้คุณเป็นคริสเตียน? เปาโลให้คำตอบไว้ว่า คริสเตียนคือผู้ที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะ “ถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่เป็นของพระองค์” (โรม 8:9) คุณอาจยอมรับหลักข้อเชื่อต่างๆของคริสตจักร คุณยืนอยู่ด้วยความถูกต้องของพระคัมภีร์ คุณเข้าโบสถ์เป็นประจำและ

ทำกิจกรรมต่างๆของคริสตจักร แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้คุณเป็นคริสเตียน ในพระคัมภีร์นั้น คุณจะเป็คริสเตียน หรือคนที่เป็ของพระเจ้า ก็เมื่อคุณมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น¹

ดำเนินชีวิตโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ

ทำไมจึงเป็สิ่งสำคัญที่เราจะต้องมีพระวิญญาณ? ใครก็ตามที่มีความคุ้นเคยกับพระคัมภีร์เป็ชีวิตจิตใจจะรู้ว่า คุณจะมิชีวิตฝ่ายวิญญาณก็ต่อเมื่อคุณมีพระวิญญาณ หรือที่เรียกว่า “พระวิญญาณแห่งชีวิต” (โรม 8:2) แล้วคุณจะมีพลังในการดำเนินชีวิตคริสเตียน

เราไม่ได้ถูกเรียกให้ดำเนินชีวิตคริสเตียน หรือไปถึงมาตรฐานสูงของคำเทศนาบนภูเขาด้วยกำลังของเราเอง นักวิชาการหลายคนทีศึกษาคำเทศนาบนภูเขาแล้วไว้ว่า มันเป็ไปไม่ได้ที่เราจะทำตามได้สำเร็จ และพวกเขาพูดถูก มีใครเคยเสนอแนะไ้ใหม่ว่าเราสามารถจะทำได้สำเร็จ? นั่นคือเหตุที่พระเจ้าประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เรา เพื่อเสริมกำลังเราให้ไปถึงการทรงเรียกอันสูงส่งนั้นได้สำเร็จ พระเจ้าไม่เคยตรัสว่า เราสามารถจะทำให้ตัวเราเองมาเป็คริสเตียนในแบบที่พระเยซูตรัสถึงได้ด้วยความพยายามของเราเอง

ดังนั้นคริสเตียนแท้จริงเป็บุคคลทีเกินธรรมดา ดังนั้นมันจึงเป็เรื่องน่าขันและน่าเศร้าที่เปาโลต้องเตือน *บรรดาคริสเตียน* ที่เมืองโครินธ์ว่า “เพราะเมื่อยังมีการอิจฉาและขัดเคืองใจกัน พวกท่านก็อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง และประพฤติกรรมอย่างคนธรรมดาไม่ใช่หรือ?” (1 โครินธ์ 3:3 ฉบับ RSV) แต่มีอะไรผิดไปหรือกับการเป็คน “ธรรมดา”? ถึงอย่างนั้นความจริงก็ยังคงมีอยู่ว่า เราทีเป็คนธรรมดาคงต้องกลายเป็คนทีเกินธรรมดา ถ้าเราจะเป็คริสเตียนตามความหมายของพระคัมภีร์ เปาโลเตือนชาวโครินธ์ทีเป็คนธรรมดา ผู้ไม่ได้ดำเนินชีวิตทีคริสเตียนควรจะดำเนิน ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ

พระวิญญาณเป็หัวข้อสำคัญในจดหมายของเปาโลทีเขียนถึงชาวโครินธ์ โดยเฉพาะในจดหมายฉบับแรก ชาวโครินธ์มีความสนใจในพระวิญญาณอย่างมาก แต่ส่วนใหญ่เป็เรื่อง *ของประทาน* จากพระวิญญาณมากกว่าฤทธิ์อำนาจที *สถิตอยู่ภายใน* ของพระวิญญาณ พวกเขาเน้นการสำแดงภายนอกของพระวิญญาณมากกว่าฤทธิ์อำนาจภายในโดยพระวิญญาณในการดำเนินชีวิตคริสเตียน การเลือกสิ่งภายนอกเป็เครื่องหมายของมนุษย์ธรรมดาและเป็ข้อผิดพลาดทั่วไปของคริสเตียน

มนุษย์ฝ่ายวิญญาณไม่ได้หมกมุ่นอยู่กับการสำแดงภายนอกเท่านั้น เช่น การพูดภาษาแปลกๆ สิ่งสำคัญอยู่ทีว่าคุณมีผลของพระวิญญาณ มีฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณอยู่ในคุณหรือไม่

¹ ในพันธสัญญาเดิมนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์มักถูกเรียกว่า “พระวิญญาณของพระยาห์เวห์” ซึ่งเป็นคำที่ใช้มากกว่ากับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพันธสัญญาเดิม (เช่น ใช้เจ็ดครั้งในผู้วินิจฉัยเล่มเดียว: 3:10; 6:34; 11:29; 13 : 25; 14: 6,19; 15:14) ซึ่งในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะแปลเป็ว่า “พระวิญญาณของพระเจ้า” แต่นี่เป็การถอดความไม่ใช่การแปล

ดังนั้นคำถามที่ว่า *คุณมีพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?* จึงมีความสำคัญ เราอาจถามได้เช่นกันว่า *คุณเป็นคริสเตียนหรือไม่?* แต่นี่จะเป็นปัญหาในยุคสมัยนี้ เมื่อมีเพียงไม่กี่คนที่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของ *การเป็นคริสเตียน* สำหรับคนจำนวนมากแล้ว คริสเตียนก็คือคนที่ไปโบสถ์ ยอมรับหลักข้อเชื่อของคริสตจักร และทำสิ่งที่เคร่งในศาสนา

คุณมีพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่? คุณเป็นคริสเตียนตามความหมายของคำว่า “คริสเตียน” ในพระคัมภีร์หรือไม่?

เราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อไร?

สิ่งสำคัญคือต้องรู้ว่าเราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อไร? ถ้าคุณเป็นคริสเตียนมา 15 หรือ 20 ปี จุดเริ่มต้นของคุณอยู่ที่ไหน? คุณกำลังนับจากวันที่คุณยอมรับว่าพระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอดของคุณ (ตามที่มักจะสอนกันในปัจจุบัน) หรือนับจากวันรับบัพติศมาของคุณ?

คำถามที่สำคัญจริงๆ ในพระคัมภีร์ก็คือ คุณได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อไร? ผมไม่ได้ถามคุณว่าคุณยกมือรับเชื่อในงานประกาศพระกิตติคุณหรือไม่ คุณอาจทำสิ่งนี้ด้วยความจริงใจ แต่มันได้หมายความว่าโดยอัตโนมัติว่าคุณมีพระวิญญาณหรือไม่? นั่นคือสิ่งที่เราต้องตรวจสอบจากพระคัมภีร์ คำตอบของผมไม่มี ความสำคัญอะไร สิ่งสำคัญคือสิ่งที่พระคัมภีร์สอน

กลับใจใหม่และรับบัพติศมาเพื่อรับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์

เราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อไร? คำตอบในพระคัมภีร์คืออะไร? เราจะใช้กิจการ 2:38 เป็นพื้นฐานในการศึกษาของเรา เบื้องหลังของข้อนี้คือการเทของพระวิญญาณในวันเพ็นเทกอสต์ซึ่งทำให้เกิดความวุ่นวายในหมู่ชนในเยรูซาเล็ม จากนั้นเปโตรก็กล่าวกับฝูงชนว่า

เพราะว่าดาวิดไม่ได้ขึ้นไปยังสวรรค์ แต่เขาเองกล่าวว่า “พระเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะทำให้ศัตรูของท่านเป็นที่รองเท้าของท่าน” ฉะนั้น ใจกว้างอิสราเอลทั้งหมดทราบแน่นอนว่า พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งพระเยซูของคัมภีร์ที่ท่านทั้งหลายตรึงไว้บนกางเขน ให้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์” (กิจการ 2:34-36 ฉบับ ESV)

ดังนั้นเปโตรประกาศว่า พระเยซูเป็น “องค์ผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์” คำเรียกว่า “พระคริสต์” หมายถึงผู้ที่ถูกเจิม ผู้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอลตามที่สัญญาไว้ คำกล่าวของเปโตรเสียดแทงใจของผู้ฟัง พวกเขาจึงถามว่า “พี่น้องเอ๋ย เราจะอย่างไรดี” (ข้อ 37) เปโตรตอบว่า จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมาให้หมดทุกคนใน

พระนามของพระเยซูคริสต์ เพื่อรับการอภัยบาปของท่านและท่านจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะพระสัญญาไว้แก่ท่านทั้งหลายและลูกหลานของพวกท่าน และทุกคนที่อยู่ไกลทุกคนที่องค์ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราทรงเรียกมา (กิจการ 2:38-39)

เปโตรบอกพวกเขาถึง “ของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์” และนี่ก็รวมไปถึง “พระสัญญา” ถ้าเราไม่มีพระวิญญาณ เราก็คงไม่มีพระสัญญาของพระเจ้าที่มาถึงเราโดยความเชื่อเช่นเดียวกับของประทาน คือพระวิญญาณที่มาถึงเราโดยความเชื่อ เมื่อเรามีความเชื่อ พระเจ้าจะประทานพระวิญญาณให้แก่เรา และพระสัญญาทั้งสิ้นของพระองค์จะเป็นความจริง ไม่มีพระสัญญาใดจากพระเจ้าที่แยกจากพระวิญญาณของพระเจ้า

ฝูงชนถามว่า *เราจะทำอย่างไรดี?* ซึ่งเปโตรให้คำตอบง่ายๆ ว่า *จงกลับใจใหม่* การกลับใจใหม่เป็นการเปลี่ยนทิศทางชีวิตของคนๆหนึ่งอย่างสิ้นเชิง คำภาษากรีก *metanoia* (การกลับใจใหม่) หมายถึงการเปลี่ยนความคิดอย่างสิ้นเชิง การเปลี่ยนท่าทีอย่างสิ้นเชิง และการเปลี่ยนทิศทางชีวิตของคนๆหนึ่งอย่างสิ้นเชิง

การกลับใจใหม่ไม่ใช่การแค่พูดว่า “ฉันรู้สึกเสียใจกับความบาปของฉัน” นั้นยังไม่ดีพอ การกลับใจใหม่หมายความว่า ฉันจบสิ้นกับความบาปแล้ว ไม่ใช่แค่รู้สึกเสียใจกับมัน ฉันเสียใจมากพอที่จะเลิกกับชีวิตเก่าของฉันอย่างปลิดทิ้ง และเปลี่ยนทิศทางชีวิตของฉัน

แต่การกลับใจใหม่เพียงอย่างเดียวยังไม่พอ เพราะเปโตรยังพูดถึงข้อพิพาทว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา” ทุกวันนี้คริสตจักรทำการบัพติศมาตามความพอใจ ทำเหมือนอย่างที่ทำกับสิ่งอื่นๆอีกมากมายที่เกี่ยวกับพระเจ้า ก็เหมือนกับวิธีที่คนทั้งหลายทำกับยอห์นผู้ให้บัพติศมาตามที่พวกเขาพอใจ (มัทธิว 17:12-13) วันนี้เราก็กทำตามที่เราพอใจกับบัพติศมา กับพระวาระของพระเจ้า และกับสิ่งอื่นๆอีกมากมาย

บางคนจะโต้แย้งว่า “การรับบัพติศมาเป็นเพียงการกระทำภายนอก ดังนั้นจึงไม่สำคัญว่าคุณจะรับบัพติศมาหรือไม่” มันไม่สำคัญเธอ? ผมไม่ได้เป็นคนพูด แต่เป็นพระคำของพระเจ้าที่กล่าวว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา” เนื่องจากพระคำของพระเจ้าเป็นอำนาจเด็ดขาดของเรา ถ้าพระคำกล่าวว่าการบัพติศมามีความสำคัญ ผมก็จะพูดอย่างเดียวกัน

“จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา” การกลับใจอย่างเดียวยังไม่พอ บัพติศมาเพียงอย่างเดียวยังไม่พอ คุณต้องกลับใจใหม่ภายในเช่นเดียวกับการยอมรับภายนอกของการกลับใจนั้นต่อหน้ามนุษย์ทุกคนในตอนรับบัพติศมา คุณจะต้องยอมรับต่อหน้าคนทั้งหลายถึงสิ่งที่อยู่ภายใน พระเยซูตรัสว่า “ผู้ใดยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะยอมรับเขาต่อหน้าพระบิดาของเราเช่นกัน” (มัทธิว 10:32) เราไม่ได้แค่เชื่อในพระเยซูเท่านั้น แต่ยังยอมรับพระองค์ต่อหน้ามนุษย์ด้วย เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องยอมรับพระเยซูถ้าหากจะให้พระองค์ทรงยอมรับคุณต่อหน้าพระบิดา แต่กระนั้นหลายคนในคริสตจักรจะพูดว่า “การเชื่อก็เพียงพอแล้ว การยอมรับไม่ใช่เรื่องสำคัญ” ยิ่งกว่านั้นใครๆก็สามารถจะเป็นสาวกแบบลับๆได้

ทำไมการรับบัพติศมาจึงสำคัญ? การบัพติศมาเป็นเพียงพิธีทางศาสนาไม่ใช่หรือ? ไม่ใช่เลย เพราะเปโตรกล่าวต่อไปว่า “และท่านจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์” นั่นคือประเด็น แล้วผมจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณได้อย่างไร? พระคัมภีร์ทำให้กระจ่างและเข้าใจง่ายว่า จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา แล้วคุณจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ *จงกลับใจใหม่* เพื่อว่าชีวิตของคุณจะเปลี่ยนไป จงรับบัพติศมา เพื่อว่าความบาปของคุณจะได้รับการชำระล้าง และคุณจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณ

สำหรับคำถามเดิมของเราที่ว่า คุณจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณเมื่อใด? หลายคนคิดว่าของประทานจะมาเมื่อคุณยกมือยอมรับพระเยซู แต่พระคัมภีร์สอนอย่างนั้นหรือ? พระคัมภีร์เคยบอกไหมว่าคุณจะได้รับพระวิญญาณเมื่อคุณเชื่อ คุณคุกเข่าลงและกลับใจ? เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกลับใจ แต่พระคัมภีร์ยังกล่าวด้วยว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา แล้วท่านจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ถ้าเราบอกว่า เราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์*หลังจาก*บัพติศมา หลังจากนั้นนานแค่ไหนหรือ? สามวัน? ห้าวัน? หนึ่งสัปดาห์? พระคัมภีร์กล่าวเจาะจงว่าเมื่อรับบัพติศมานั้นเอง ที่เราจะได้รับพระวิญญาณซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมการรับบัพติศมาจึงมีความสำคัญต่อคริสตจักรยุคแรก

พระวิญญาณบริสุทธิ์: เป็นตราประทับ เป็นการเจิม เป็นคำมั่นสัญญา

เราสามารถเข้าใจว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นของประทานในสามแบบ อย่างแรกคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มอบให้เราเป็น*ตราประทับ* อย่างที่สองคือพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็น*การเจิม* อย่างที่สามคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็น*คำมั่นสัญญา* (หรือในพระคัมภีร์บางฉบับคือ การค้าประกัน การวางมัดจำ) คำว่า *ถูกเจิมประทับตรา* และ*การค้าประกัน* เราจะพบคำทั้งหมดนี้ในข้อความต่อไปนี้

และพระเจ้าเป็นผู้ทรงตั้งเรากับท่านทั้งหลายไว้ในพระคริสต์ และได้ทรง*เจิม*เรา และผู้ที่ได้ทรงประทับตราเรา และประทานพระวิญญาณของพระองค์ไว้ในใจเราเป็น*มัดจำค้ำประกัน*ด้วย (2 โครินธ์ 1:21-22, ฉบับ ESV)²

พระเจ้าทรงเจิมเราและประทับตราของพระองค์ไว้กับเรา ตราประทับนี้ก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระเจ้าประทานให้เป็นการค้าประกันหรือการวางมัดจำ ดังนั้นเราจึงมีทั้งสามคำคือ *เจิม* *ประทับตรา* และ*มัดจำค้ำประกัน* อยู่ในประโยคเดียว พระเจ้าทรงทำสามสิ่งให้กับเรา เมื่อพระองค์ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่

² 2 โครินธ์ 1:21-22 ผู้ทรงให้เรากับท่านทั้งหลายตั้งมั่นอยู่ในพระคริสต์ และผู้ที่ทรงเจิมเรานั้นคือพระเจ้า และพระองค์ทรงประทับตราเรา และประทานพระวิญญาณไว้ในใจของเราเป็นมัดจำด้วย (ฉบับมาตรฐาน 2011)

เรา คือพระองค์ประทับตราเรา เติมเรา และให้การรับประกันแก่เรา หรือคำที่ดีกว่าว่า “การวางมัดจำ” หรือ “ค่างวดแรก”

เมื่อคุณซื้อบ้าน คุณจะไม่จ่ายเงินทั้งหมดในตอนแรก แต่จ่ายเงินวางมัดจำ นั่นคือความหมายของคำภาษากรีกว่า *arrabōn* การวางมัดจำคือค้ำประกันสัญญา หรือการรับประกันการจ่ายส่วนที่เหลือ

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นของประทานแห่งชีวิต เป็นค้ำประกันสัญญาของพระเจ้าที่จะประทานความบริบูรณ์ของชีวิตนิรันดร์ให้กับเราในวันที่เราเห็นพระองค์หน้าต่อหน้า เรายังไม่มีชีวิตนิรันดร์ที่บริบูรณ์ แต่เป็นเพียงค้ำประกันสัญญา ถึงกระนั้นตอนนี้มันก็เป็นของขวัญแห่งชีวิตแล้ว ซึ่งเป็นค้ำประกันสัญญาถึงความบริบูรณ์ที่กำลังจะมาถึง มันเปรียบเหมือนการได้รับเมล็ดพันธุ์ที่เป็นเครื่องหมายของต้นสมบูรณ์ที่กำลังจะมาถึง

ตราประทับแสดงถึงความเป็นเจ้าของและการปกป้องของพระเจ้า

เราได้รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณที่ประทานให้เราเป็นการวางมัดจำ นอกจากนี้ยังพบคำว่า “ตราประทับ” ในเอเฟซัส 1:13, 4:30³ และวิวรณ์ 7:3 ข้อในวิวรณ์กล่าวถึงการประทับตราบนหน้าผากของผู้รับใช้ของพระเจ้า หรือที่ถูกต้องกว่าก็คือ ทาสของพระเจ้า

ทาสคือผู้ที่ได้ถูกซื้อด้วยราคาสูง ในสมัยโบราณคุณจะต้องไปตลาดค้าทาสเพื่อซื้อทาส แล้วเขาจะมาเป็นสมบัติของคุณ เพื่อแสดงว่าเขาเป็นของคุณ คุณจะต้องประทับตราบนตัวเขาในลักษณะเดียวกับที่คุณประทับตราหรือตีตราวัว คนเลี้ยงวัวในจังหวัดอัลเบอร์ตาและที่อื่นๆ จะตีตราบนตัวสัตว์ ซึ่งแสดงว่าวัวหรือวัวที่ถูกตอนแล้วเป็นของฟาร์มนั้นๆ

ในทำนองเดียวกัน คุณได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นตราประทับเพื่อแสดงว่าคุณเป็นของพระเจ้า คุณมีตราประทับของพระองค์ ดังนั้นคุณจึงเป็นสมบัติของพระเจ้า เปาโลกล่าวว่า “ท่านทั้ง หลายไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง เพราะว่าพระเจ้าทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง” (1 โครินธ์ 6:19-20) คือด้วยโลหิตของพระเยซู บุตรของพระเจ้า

ตราประทับไม่เพียงเป็นเครื่องหมายว่าทาสเป็นทรัพย์สินของเจ้าของเท่านั้น แต่ยังเป็นการประกาศว่า สิ่งที่คุณทำกับทาส ก็ได้ทำกับนายของเขา ถ้าคุณทำร้ายทาส คุณจะไม่ได้มีปัญหากับทาส แต่จะมีปัญหากับนายของเขา ดังนั้นตราประทับจะมาเป็นสิ่งคุ้มครองประชากรของพระเจ้า ผู้ที่มีตราประทับของพระเจ้า จะได้รับ

³ เอเฟซัส 1:13 ในพระคริสต์ ท่านทั้งหลายก็เป็นเช่นนั้นด้วย คือเมื่อพวกท่านได้ยินสัญญาที่เชื่อใจว่าพระองค์แล้ว พวกท่านก็ได้รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามที่ทรงสัญญาไว้ (ฉบับมาตรฐาน 2011)

เอเฟซัส 4:30 “และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย ด้วยพระวิญญาณนั้นท่านได้รับการประทับตราไว้สำหรับวันที่ได้รับการไถ่” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

การคุ้มครองจากพระเจ้า และจะไม่ได้รับอันตรายจากการพิพากษาของพระเจ้า (วิวรณ์ 7:3; 9:4)⁴ แต่ถ้าคุณไม่มีตราประทับ คุณก็ไม่ได้เป็นของพระเจ้า และคุณจะอยู่ภายใต้การพิพากษาของพระองค์ หรือจะอยู่ภายใต้อำนาจของซาตาน ผู้เป็นมารร้ายที่จะทำกับคุณตามที่มันต้องการ เนื่องจากคุณไม่ได้อยู่ภายใต้การปกป้องของพระเจ้า

ฉะนั้นเราได้อุปประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จุดใดหรือ? ในการถามคำถามนี้ โปรดจำไว้ว่าพระเยซูเองก็ได้รับการประทับตราจากพระเจ้า “เพราะพระเจ้าพระบิดาได้ทรงประทับตราของพระองค์บนท่านแล้ว” (ยอห์น 6:27)⁵ สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อไรหรือ? เมื่อพระองค์ประสูติหรือ? เมื่อทรงเริ่มพันธกิจหรือ? หรือว่าเมื่อทรงรับบัพติศมา?

เนื่องจากตราประทับเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจึงถามได้ว่า *พระเยซูทรงรับพระวิญญาณเมื่อใด?* ขณะที่พระเยซูทรงรับบัพติศมานั้น พระวิญญาณได้เสด็จลงมาบนพระองค์ในรูปร่างเหมือนนกพิราบ (ลูกา 3:22)⁶ สองสามข้อต่อมามีกล่าวไว้ว่า พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ “พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงกลับจากแม่น้ำจอร์แดน และพระวิญญาณทรงนำพระองค์ไปในถิ่นทุรกันดาร” (ลูกา 4:1)

การเข้าสู่หน้ตและการประทับตรา

มีอีกแง่มุมหนึ่งของการประทับตราของพระวิญญาณ เปาโลกล่าวว่าในกรณีของอับราฮัมนั้น การเข้าสู่หน้ตเป็นตราประทับ (โรม 4:11)⁷ อับราฮัมได้รับตราประทับในแบบพิเศษ คือตราประทับของการเข้าสู่หน้ต

ท่านได้รับการเข้าสู่หน้ตเป็นเครื่องหมายหรือตราประทับของความชอบธรรม ซึ่งเขาได้มาโดยความเชื่อในขณะที่ท่านยังไม่ได้เข้าสู่หน้ต (โรม 4:11 ฉบับ RSV)

เนื่องจากการเข้าสู่หน้ตเป็นตราประทับ เราจึงมีตราประทับเช่นกัน เพราะเราได้รับการเข้าสู่หน้ตเช่นกันซึ่งไม่ใช่ในเนื้อหนัง แต่ในใจ

⁴ วิวรณ์ 7:3 “จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเล หรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราบนหน้าผกบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าของเรา”

วิวรณ์ 9:4 พระองค์ตรัสบอกพวกมันไม่ให้ทำร้ายภูเขานบนแผ่นดินโลก หรือพืชเขียว หรือต้นไม้ แต่ให้ทำร้ายเฉพาะคนทั้งหลาย ที่ไม่มีตราของพระเจ้าบนหน้าผกของเขา (ฉบับมาตรฐาน 2011)

⁵ ยอห์น 6:27 “อย่าชวนชววยหาอาหารที่เน่าเสียได้ แต่จงหาอาหารที่คงอยู่จนถึงนิรันดร์ซึ่งบุตรมนุษย์จะให้แก่ท่าน พระเจ้าพระบิดาทรงประทับตรารับรองบุตรมนุษย์แล้ว” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

⁶ ลูกา 3:22 และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรูปสัณฐานเหมือนนกพิราบเสด็จลงมาอยู่กับพระองค์ และมีพระสุรเสียงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

⁷ โรม 4:11 และท่านได้เข้าสู่หน้ตเป็นเครื่องหมายสำคัญ เป็นตรารับรองความชอบธรรม ซึ่งเกิดโดยความเชื่อที่ท่านได้มีอยู่เมื่อท่านยังไม่ได้เข้าสู่หน้ต เพื่อท่านจะได้เป็นบิดาของทุกคนที่เชื่อทั้งที่เขายังไม่ได้เข้าสู่หน้ต เพื่อพระเจ้าจะทรงถือว่าเขาเป็นคนชอบธรรมด้วย (ฉบับมาตรฐาน 2011)

แต่คนยิวแท้ คือคนที่เป็ยยิวภายใน และการเข้าสู่หน้ตนั้นเป็นเรื่งของใจ โดยพระวิญญาณ ไม่ใช่โดยตัวอักษร (โรม 2:29 ฉบับ ESV)

เปาโลยังกล่าวว่

ในพระองค์ ท่านทั้งหลายยังได้เข้าสู่หน้ตด้วยการเข้าสู่หน้ตที่ไม่ต้องทำด้วยมือมนุษย์ โดยการขจัดกายแห่งเนื้อหนังใน*การเข้าสู่หน้ตจากพระคริสต์* และพวกท่านถูกฝังไว้กับพระองค์ใน*บัพติศมา* ที่พระเจ้าทรงทำให้พวกท่านเป็นขึ้นมาร่วมกับพระองค์โดยความเชื่อ พระเจ้าผู้ทรงทำให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย (โคโลสี 2:11-12 ฉบับ RSV)

เปาโลเชื่อมโยงการเข้าสู่หน้ตกับการบัพติศมา เราไม่ได้เข้าสู่หน้ตทางร่างกายเหมือนอับราฮัม แต่เข้าสู่หน้ตทางใจ ซึ่งเป็นเครื่องหมายของ*การบัพติศมา* เมื่อบัพติศมาเราจะได้รับการประทับตราของพระวิญญาณ ซึ่งเป็นเครื่องหมายของการเข้าสู่หน้ตทางใจ

เราไม่ได้รับความรอดโดยบัพติศมาเพียงอย่างเดียว เพราะต้องมีทั้งบัพติศมาและการกลับใจใหม่ สิ่งที่จะช่วยเราให้รอด ไม่ใช่การบัพติศมาเอง แต่เป็นสิ่งที่แสดงถึงการเข้าสู่หน้ตทางใจ ไม่มีใครจะรอดได้เพียงเพราะถูกจุ่มลงในน้ำ สิ่งที่สำคัญคือการเปลี่ยนแปลงของใจเมื่อรับบัพติศมา นั่นคือเหตุผลที่เราถามผู้เข้ารับบัพติศมาทุกคนถึงการกลับใจใหม่ การเปลี่ยนแปลงความคิดจิตใจของเขา และการมอบชีวิตของเขาต่อพระเจ้า การกลับใจใหม่ไม่ใช่แค่ความรู้สึกที่เสียใจต่อบาป แต่ใจและความคิดถูกเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิงที่หันหนีไปจากชีวิตเก่า โดยขจัด “กายแห่งเนื้อหนัง” (โคโลสี 2:11) เพื่อ “สวมพระคริสต์” (กาลาเทีย 3:27)⁸

บัพติศมา: การชำระเพื่อมีชีวิตใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เปาโลเชื่อมโยงเพิ่มเติมถึงการบัพติศมากับพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่

แต่ท่านทั้งหลายได้รับการชำระแล้ว ท่านทั้งหลายได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว ท่านทั้งหลายได้รับการชำระให้ชอบธรรมแล้วโดยพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและโดยพระวิญญาณของพระเจ้าของเรา (1 โครินธ์ 6:11)

และนอกจากนี้ยังมี

⁸ กาลาเทีย 3:27 เพราะว่าพวกท่านทุกคนที่ได้รับบัพติศมาเข้าในพระคริสต์แล้ว ก็ได้สวมชีวิตของพระคริสต์ด้วย (ฉบับมาตรฐาน 2011)

(พระเจ้า)ทรงช่วยเราให้รอด ไม่ใช่เพราะการกระทำของเราเองที่ชอบธรรม แต่ด้วยพระเมตตา ของพระองค์ โดยการชำระให้บังเกิดใหม่ และสร้างใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ทิตัส 3:5 ฉบับ RSV)

พระเจ้าทรงช่วยเราให้รอดไม่ใช่เพราะการกระทำของเรา แต่ด้วยการชำระให้บังเกิดใหม่และสร้างใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราเห็นความเชื่อมโยงอีกครั้ง ระหว่างบาปติสมา (“การชำระ”) กับพระวิญญาณและการใช้คำว่า *บังเกิดใหม่* และ *ความชอบธรรม* ซึ่งแสดงถึงการเข้าสู่หนทางใจ

ใครก็ตามที่ไม่ได้กลับใจใหม่ หรือในใจของเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลง ก็ควรดเว้นการบาปติสมา แต่ผู้ที่หนีจากชีวิตเก่าของเขาและได้รับบาปติสมา จะมีประสบการณ์กับการเข้าสู่หนทางใจและการชำระให้บังเกิดใหม่ คำว่า *การชำระ* ในภาษากรีกของทิตัส 3:5 เป็นสัมพันธ์การบอกลักษณะ ที่บ่งชี้ลักษณะของการชำระ นั่นก็คือ ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับ “การบังเกิดใหม่และการสร้างใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

โนอาห์รอดโดยบาปติสมาในเรือใหญ่

พระคัมภีร์ตอนสำคัญที่เกี่ยวกับบาปติสมาจะพบได้ใน 1 เปโตร 3:20-21

...สำหรับคนที่ไม่เชื่อฟังนานมาแล้ว เมื่อพระเจ้าทรงรอดคอยอย่างอดทนในสมัยของโนอาห์ในขณะที่กำลังต่อเรือใหญ่ ในเรือนั้นมีเพียงแปดคนเท่านั้นที่ได้รับการช่วยให้รอดโดยน้ำ และน้ำนี้เป็นสัญลักษณ์ของการบาปติสมาที่ตอนนี้ก็ช่วยพวกท่านให้รอดเช่นเดียวกัน ซึ่งไม่ใช่เป็นการขจัดสิ่งสกปรกออกจากร่างกาย แต่เป็นการปฏิญาณด้วยจิตสำนึกที่ดีต่อพระเจ้า บาปติสมาช่วยพวกท่านให้รอดโดยการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์ (1 เปโตร 3:20-21 ฉบับ NIV)⁹

เปโตรกล่าวว่า บาปติสมาซึ่งเหมือนกับการเข้าไปในเรือใหญ่ในสมัยของโนอาห์ *ที่ตอนนี้ก็ช่วยพวกคุณให้รอด* คุณอาจอุทานว่า “บาปติสมาช่วยคุณให้รอด? จริงๆหรือ?” บาปติสมาช่วยให้รอด ไม่ใช่โดยการขจัดเอาสิ่งสกปรกออกจากร่างกายโดยการลงไปอาบน้ำ แต่เป็นคำมั่นสัญญาด้วยจิตสำนึกที่บริสุทธิ์ต่อพระเจ้า (ซึ่งแสดงถึงการกลับใจใหม่) โดยการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์

เปโตรกำลังพูดถึงโนอาห์และเรือใหญ่ ในสมัยของโนอาห์นั้น ฝนตกสี่สิบวันสี่สิบคืนหลังจากที่ “น้ำพุได้บาดาลซึ่งลึกมากที่ฟูลูชั่นมา” (ปฐมกาล 7:11-12) น้ำไหลออกมาจากเบื้องล่าง และน้ำไหลลงมาจากเบื้องบน นี่คือภาพของบาปติสมา

⁹ 1 เปโตร 3:20-21 ซึ่งในสมัยก่อนไม่เชื่อฟังพระเจ้า คราวเมื่อพระเจ้าทรงอดทนรอคอยให้กลับใจในสมัยโนอาห์ ขณะที่ท่านกำลังต่อเรือใหญ่ ในเรือนั้นมีน้อยคน คือแปดชีวิตรอดผ่านน้ำ บัดนี้น้ำนั้นที่เสด็จพิชิตบาปติสมาที่ช่วยพวกท่านให้รอดเช่นเดียวกัน ไม่ใช่เป็นการชำระมลทินทางกาย แต่เป็นการวิงวอนพระเจ้าเพื่อจะมีมโนธรรมที่ดี ความรอดนั้นมาโดยทางการคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ (ฉบับมาตรฐาน 2011)

ทั้งแปดคนรวมถึงโนอาห์รอดได้อย่างไร? พวกเขาได้รับการช่วยให้รอดในเรือใหญ่โดยบังเอิญที่มาจากเบื้องบนและเบื้องล่าง เราก็ได้รับความรอดเมื่อรับบังเอิญที่มาจากพระเจ้าด้วยจิตสำนึกที่บริสุทธิ์

โนอาห์ที่ได้รับการช่วยให้รอดในเรือใหญ่โดยบังเอิญ เขาต่างจากคนในสมัยเดียวกันคือ เขาได้กลับใจจากบาปของเขาและหันจากความชั่วร้าย “โนอาห์เป็นคนชอบธรรม เป็นคนดีพร้อมในสมัยของเขา เขาดำเนินกับพระเจ้า” (ปฐมกาล 6:9) และทำตามบัญชาของพระเจ้าทุกประการทันที (ข้อ 22) เมื่อพระเจ้ายกย่องเขาต่อเรือ เขาก็ต่อเรือ เมื่อพระเจ้าตรัสว่า “จงเข้าไปในเรือ” เขาก็เข้าไป เราจะเห็นการกลับใจของโนอาห์ได้ในการเชื่อฟังของเขา และในที่สุดนี้ได้นำไปสู่การรับบังเอิญที่มาจากพระเจ้าในเรือ เขาได้รับบังเอิญที่มาจากพระเจ้าที่น้ำท่วมมา และทั้งแปดคนก็ได้รับความรอดผ่านน้ำที่ท่วม

เปโตรกล่าวว่า คุณได้รับความรอดในลักษณะเดียวกัน คือโดยการกลับใจใหม่และจบชีวิตที่บาป เช่นเดียวกับโนอาห์ที่จบกับโลกของความบาป เขาได้กลับใจจากบาป หันหลังให้กับมันอย่างสิ้นเชิง และเชื่อฟังพระเจ้าโดยการเข้าไปในเรือ บังเอิญช่วยให้รอดในทำนองเดียวกัน

การบังเอิญไม่ใช่การชำระร่างกายเนื้อหนัง แต่เป็นการสารภาพถึงการกลับใจใหม่ “เพื่อจิตสำนึกที่บริสุทธิ์ต่อพระเจ้า โดยการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์” การเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูทำให้การกลับใจใหม่มีความหมาย และทำให้การมีชีวิตใหม่เป็นไปได้ หากไม่มีการเป็นขึ้นจากความตาย เราอาจจะกลับใจทุกอย่างตามที่เรต้องการ แต่เราจะได้รับการอภัยบาปหรือพลังในการดำเนินชีวิตใหม่ได้จากที่ไหน?

การเทศน์ของพระวิญญาณ

พระคัมภีร์เชื่อมโยงการบังเอิญที่มาจากพระเจ้ากับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยใช้ภาพต่างๆ ตัวอย่างเช่น พระวิญญาณได้ถูกอธิบายว่าเป็นการเทศน์ของพระพร ที่เทศน์บนประชากรของพระเจ้าเหมือนกับน้ำ เมื่อเปโตร พูดกับผู้คนในเยรูซาเล็มในวันเพ็นเทคอสต์ เขาได้อ้างอิงโยเอล 2:28-29 เป็นหลักฐานการเผยพระวจนะในการสำแดงของพระวิญญาณที่คนทั้งหลายเพิ่งได้เห็นเป็นพยานว่า

แต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตามคำที่โยเอลผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ว่า ‘พระเจ้าตรัสว่า ในวาระสุดท้าย เราจะเทพระวิญญาณของเราบนมนุษย์ทั้งหมด บุตรสาว บุตรีของท่านทั้งหลายจะเผยพระวจนะ บรรดาคนหนุ่มของท่านจะเห็นนิมิต และบรรดาคนแก่ของท่านทั้งหลายจะฝันเห็น แม้ที่เดียว เวลานั้น เราจะเทพระวิญญาณของเรา บนทาสทาสีของเรา และเขาทั้งหลายจะเผยพระวจนะ’ (กิจการ 2:16-18 ฉบับ ESV)

เปโตรกำลังบอกพวกเขาว่า การเทศนาของพระวิญญาณ การบัพติศมาของพระวิญญาณนั้นสำเร็จตามคำเผยพระวจนะของโยเอล

บัพติศมาและพระวิญญาณบริสุทธิ์มักจะเชื่อมโยงกันในพระคัมภีร์ ไม่ว่าจะเป็นบัพติศมาของพระเยซูที่พระวิญญาณเสด็จลงมาบนพระองค์ หรือในคำกล่าวถึงลักษณะทั่วไป เช่น “เพราะโดยพระวิญญาณองค์เดียวเราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียวกัน” ของพระคริสต์ (1 โครินธ์ 12:13)

นอกจากนี้ยังมีคำกล่าวของยอห์นผู้ให้บัพติศมาว่า “ข้าพเจ้าให้ท่านรับบัพติศมาด้วยน้ำ แสดงว่ากลับใจใหม่ก็จริง... แต่พระองค์จะทรงให้พวกท่านรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ” (มัทธิว 3:11) เราเห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างบัพติศมาที่พระวิญญาณอีกครั้ง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของพระคัมภีร์ใหม่ ยอห์นแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างบัพติศมาที่เขาให้ กับบัพติศมาที่พระเยซูจะให้ อันแรกเป็นการบัพติศมาด้วยการประกาศการกลับใจใหม่ต่อหน้าคนทั้งหลาย แต่เมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์จะบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

มันไม่ได้หมายความว่า การบัพติศมาด้วยน้ำจะไม่สำคัญอีกต่อไป ที่จริงเหล่าสาวกของพระเยซูได้ให้บัพติศมาด้วยน้ำแก่ผู้คนมากกว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมาเสียอีก (ยอห์น 4:1-2)¹⁰ การแสดงถึงความแตกต่างระหว่างบัพติศมาด้วยการกลับใจใหม่และบัพติศมาด้วยพระวิญญาณนั้น ยอห์นกำลังพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่สามารถจะให้ชีวิตใหม่แก่ท่านได้ เพราะมีเพียงพระคริสต์ที่พระเจ้าทรงส่งมาเท่านั้นที่สามารถทำได้ ข้าพเจ้าให้การชำระภายนอกเมื่อท่านกลับใจใหม่ แต่เมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์จะให้การชำระภายในแก่ท่าน คือการชำระด้วยการบังเกิดใหม่ร่วมกับการชำระภายนอก”

ถูกเจิมด้วยพระวิญญาณตอนบัพติศมา

เรามาดูคำว่า “เจิม” พวกเราหลายคนทราบดีอยู่แล้วว่าชื่อเรียก “พระคริสต์” หมายถึงผู้ที่ได้รับการเจิม คำว่า “พระคริสต์” เป็นภาษากรีกที่เหมือนกันกับภาษาฮีบรูว่า “พระเมสสิยาห์” ซึ่งหมายถึงผู้ที่ถูกเจิมไว้เช่นกัน ในพระคัมภีร์ใหม่ ได้มีการกล่าวถึงหลายครั้งว่าพระเยซูได้ทรงถูกเจิมไว้ ตัวอย่างเช่น “พระเจ้าทรงเจิมพระเยซูชวามาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพ” (กิจการ 10:38)¹¹

เราก็ถูกเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นกัน 2 โครินธ์ 1:21-22 ที่เราได้ดูไปนั้นพูดถึงการเจิม ตราบประทับและมัดจำคำประกัน นอกจากนี้ยังมี 1 ยอห์น 2:20 “แต่ท่านได้รับการเจิมโดยองค์บริสุทธิ์” และข้อ

¹⁰ ยอห์น 4:1-2 เมื่อพระเยซูทรงทราบว่าพวกฟาริสีได้ยินข่าวว่า “อาจารย์เยซูมีสาวกและให้บัพติศมามากกว่ายอห์น” (ความจริงพระเยซูไม่ได้ทรงให้บัพติศมาเอง แต่สาวกของพระองค์เป็นผู้ให้)

¹¹ กิจการ 10:38 คือเรื่องที่พระเจ้าทรงเจิมพระเยซูชวามาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร และเรื่องที่ว่าพระเยซูเสด็จไปทำคุณประโยชน์และรักษาคนทั้งหลายที่ถูกมารเบียดเบียนอย่างไร เพราะว่าพระเจ้าสถิตอยู่กับพระองค์

27 “แต่การเจิมที่ท่านได้รับจากพระองค์นั้นดำรงอยู่ในท่าน” การเจิมที่เราได้รับก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้สอนเราและนำเราไปสู่ความจริงทั้งมวล (ยอห์น 14:26; 16:13)

เราได้รับการเจิมด้วยพระวิญญาณที่จุดใด? ก่อนบัพติศมา? ตอนบัพติศมา? หรือจุดใดจุดหนึ่งที่ไม่ได้ระบุไว้หลังบัพติศมา ซึ่งเราไม่สามารถบอกได้แน่นอนว่าเราถูกเจิมเมื่อไร? เราจะเห็นอีกว่าคำตอบอยู่ที่บัพติศมาของพระเยซู เมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมานั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนพระองค์เหมือนกับนกพิราบ (มัทธิว 3:16, มาระโก 1:10, ลูกา 3:22, ยอห์น 1:32)

งานของพระวิญญาณก่อนบัพติศมา

สิ่งนี้นำไปสู่คำถามที่สำคัญว่า หากพระเยซูทรงถูกเจิมเมื่อรับบัพติศมา นั้นจะหมายความว่าก่อนหน้านี้ พระองค์ไม่ได้มีพระวิญญาณหรือไม่? พระองค์ทรงมีพระวิญญาณก่อนบัพติศมาแน่นอน แล้วคุณละ คุณมีพระวิญญาณในทางใดทางหนึ่งก่อนบัพติศมาหรือไม่? คุณมีแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้วคุณจะกลับใจใหม่ได้อย่างไร? นั่นเป็นการทำงานของพระวิญญาณในใจของคุณและในชีวิตของคุณ ที่นำคุณไปสู่การกลับใจใหม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงทำงานในชีวิตของคุณมานาน ก่อนที่คุณจะมาเป็นคริสเตียนเสียอีก ไม่เช่นนั้นแล้ว คุณจะมาเป็นคริสเตียนได้อย่างไร? พระวิญญาณได้ทรงทำงานในชีวิตของคุณตั้งแต่วัยเด็ก บางทีอาจตั้งแต่วันที่คุณเกิดด้วยซ้ำ พระวิญญาณได้ทรงทำงานในสมัยที่เรายังไม่เป็นคริสเตียน เมื่อเรายังเป็นศัตรูกับพระเจ้า เมื่อมองย้อนกลับไป ผมก็เห็นได้ว่า พระเจ้าได้ทรงทำงานในชีวิตของผมมานานก่อนที่ผมจะเชื่อในพระองค์

ถ้าคุณพ่อและคุณแม่ของคุณไม่ได้เป็นคริสเตียน คุณจะขออะไรเมื่อคุณอธิษฐานเพื่อความรอดของท่าน? คุณก็จะขอให้พระเจ้าทรงทำงานในชีวิตของท่านโดยพระวิญญาณของพระองค์ คุณเชื่อว่าพระวิญญาณเต็มพระทัยที่จะทำงานในใจของผู้ที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน

เราไม่ได้สอนความรอดโดยการกระทำ ไม่มีใครที่จะรับบัพติศมาในวันนี้จะอยู่ตรงนี้ได้ ถ้าพระวิญญาณไม่ได้ทำงานในชีวิตของพวกเขา

แต่สำหรับผู้เชื่อฟังพระเจ้า จะได้รับพระวิญญาณเป็นของประทาน (กิจการ 5:32)¹² เป็นมัดจำ เป็นตราประทับ เป็นการเจิม เมื่อรับบัพติศมาพวกเขาจะได้รับตราประทับของพระวิญญาณเพื่อแสดงว่าพวกเขาได้รับการเจิมจากพระเจ้า และได้มาเป็นสมบัติของพระเจ้า

บรรดากษัตริย์ ปุโรหิต และผู้เผยพระวจนะของอิสราเอลได้รับการเจิม การเจิมไม่ได้เป็นแค่พิธีทางศาสนา แต่เป็นวิธีที่พระเจ้าทรงมอบสิทธิอำนาจในทางวิญญาณให้กับพวกเขา กษัตริย์ไม่มีอำนาจใดๆ เว้นแต่

¹² กิจการ 5:32 เราคือสักขีพยานของเรื่องเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระเจ้าประทานกับทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์นั้นก็พยานด้วย”

ว่าพระเจ้าจะประทานให้พวกเขา พระเยซูตรัสกับปีลาตว่า “ท่านจะไม่มีสิทธิอำนาจเหนือเรา เว้นแต่จะได้ประทานให้แก่ท่านจากเบื้องบน” (ยอห์น 19:11)

บรรดาภคัตริย์ของอิสราเอลจะต่างจากบรรดาภคัตริย์ในโลกปัจจุบัน ตรงที่เป็นตัวแทนของพระเจ้า ดังนั้นพวกเขาจึงต้องได้รับการเจิมจากพระเจ้าเพื่อรับสิทธิอำนาจ อาจกล่าวได้อย่างเดียวกันกับบรรดาปุโรหิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาปุโรหิตที่พระเจ้าทรงเจิมตั้งไว้เพื่อแสดงว่าเขาได้รับการทรงเรียกและสิทธิอำนาจของเขาจากพระเจ้า

บรรดาผู้เผยพระวจนะก็ได้รับการเจิมเพราะพวกเขาต้องการสิทธิอำนาจและความสามารถที่จะเผยพระวจนะ โดยพระวิญญาณของพระเจ้านี้เองที่ผู้เผยพระวจนะจะประกาศพระวจนะของพระเจ้าและบอกถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

พระเยซูตรัสว่า “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ เพื่อนำข่าวดีมายังคนยากจน” (ลูกา 4:18 กำลังอ้างถึงอิสยาห์ 61:1) การเจิมนี้คือพระวิญญาณซึ่งมอบอำนาจให้พระเยซูประกาศข่าวประเสริฐ

พระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านั้นในลูกา 4:18 เมื่อใด? เมื่อพระองค์มีอายุได้สิบสองปีในพระวิหารไหม? ไม่ใช่เลย แต่เมื่อไม่นานหลังจากที่พระองค์ทรงรับบัพติศมา เมื่อทรงรับบัพติศมา พระเยซูได้รับการเจิมเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนพระองค์ ไม่นานหลังจากนี้และหลังจากถูกชาตานทดลอง พระเยซูทรงประกาศว่า “ได้รับการเจิมให้ประกาศข่าวประเสริฐ”

ในทำนองเดียวกัน เมื่อรับบัพติศมา เราจะได้รับ การเจิมของพระวิญญาณ พระเยซูทรงมีพระวิญญาณก่อนที่พระองค์ทรงรับบัพติศมา แต่ตอนนี้พระองค์ได้รับการเจิมให้ประกาศข่าวประเสริฐ

โดยสรุปแล้ว จากหลายความเชื่อมโยงระหว่างบัพติศมาและพระวิญญาณที่พบในพระคัมภีร์นั้น เราเห็นการเชื่อมโยงต่อไปนี้ (1) พระวิญญาณและการประทับตราเมื่อบัพติศมา (2) พระวิญญาณและการเจิมเมื่อบัพติศมา (3) พระวิญญาณและคำมั่นสัญญาหรือการให้คำมั่นเมื่อรับบัพติศมา

โดยทั่วไปแล้วพระเจ้าจะประทานพระวิญญาณเมื่อรับบัพติศมาแต่ทรงมีอิสระในการยกเว้น

ในกิจการ 2:38 ซึ่งเราได้อ่านไปแล้วว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมาให้หมดทุกคนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เพื่อรับการอภัยบาปของท่านและท่านจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์” นั้น เรามีกฎทั่วไปว่า จะได้รับพระวิญญาณเมื่อบัพติศมา ถึงกระนั้นพระเจาก็ทรงมีอิสระที่จะประทานพระวิญญาณก่อนหรือหลังการรับบัพติศมาเพื่อจะให้พระประสงค์สูงสุดของพระองค์สำเร็จ

ในพระคัมภีร์มีกรณีหนึ่งที่พระเจ้าประทานพระวิญญาณก่อนรับบัพติศมา (กิจการ 10:44-48) และอีกกรณีหนึ่งหลังบัพติศมา (8:12-17) ซึ่งทั้งสองกรณีนี้เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่เป็นข้อยกเว้นในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร แต่เราไม่สามารถอ้างข้อยกเว้นสองข้อนี้เพื่อปฏิเสธกฎทั่วไปได้ เพราะจริง ๆ แล้ว ข้อยกเว้นพิสูจน์กฎ

กรณีแรกในกิจการ 10:44-48 โครเนลิอัสและคนอื่นๆ ได้รับพระวิญญาณก่อนบัพติศมา นั่นเป็นเพราะว่า โครเนลิอัสเป็นคนต่างชาติ และเพราะชาวยิวลังเลที่จะรับคนต่างชาติเข้ามาในคริสตจักร ต่อมาเปโตรต้องอธิบายให้คริสตจักรเยรูซาเล็มฟังว่าเหตุใดเขาจึงได้ให้บัพติศมากับคนต่างชาติ โดยบอกกับพวกเขาในแบบนี้ว่า “เมื่อข้าพเจ้าเริ่มต้นพูด พระเจ้าทรงเทพพระวิญญาณลงมาบนเขาทั้งหลาย ข้าพเจ้าเป็นใครที่จะขัดขึ้นพระเจ้าได้ ข้าพเจ้าจึงต้องให้บัพติศมากับพวกเขา” (เปรียบเทียบกิจการ 11:15-18; 15:6-9) สิ่งนี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาสำคัญในคริสตจักรยุคแรก เมื่อคริสตจักรกำลังจะยอมรับคนต่างชาติเข้ามา

ในอีกกรณีหนึ่งคือกิจการ 8:12-17 ชาวสะมาเรียบางคนได้รับบัพติศมา แต่ไม่ได้รับพระวิญญาณ กรณีพิเศษนี้เกิดขึ้นเพื่อจัดการปัญหาความเป็นปรักขั้วต่อกันระหว่างชาวยิวกับชาวสะมาเรีย ในการแก้ปัญหาความเป็นปรักขั้วนี้ พระเจ้าทรงชี้แนะผู้นำคริสตจักรในเยรูซาเล็มซึ่งเป็นชาวยิวให้รับชาวสะมาเรียเข้ามาในสามัคคีธรรมเป็นการส่วนตัว ชาวสะมาเรียได้รับบัพติศมาแล้ว แต่พระเจ้าก็ได้ส่งเปโตรและยอห์นมาหาพวกเขาเพื่อวางมือให้พวกเขาได้รับของประทานคือพระวิญญาณ

ข้อยกเว้นสองข้อนี้บ่งชี้ว่า ประการแรก พระเจ้าทรงเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดที่จะประทานพระวิญญาณก่อนหรือหลังบัพติศมาตามที่พระองค์ทรงเลือก และประการที่สอง ทั้งสองเป็นกรณียกเว้นในสถานการณ์พิเศษในประวัติศาสตร์คริสตจักร ซึ่งบ่งชี้ว่าตามกฎทั่วไปแล้ว จะได้รับพระวิญญาณเมื่อรับบัพติศมา กรณีที่สามจะกล่าวถึงในภาคผนวก 1

ในท้ายนี้ ประเด็นสำคัญของการบัพติศมาไม่ได้อยู่ที่ว่า น้ำของบัพติศมามีประสิทธิภาพในการช่วยให้รอด แต่อยู่ที่การบัพติศมานั้นแสดงถึงการกลับใจจากภายใน และการเชื่อฟังจากภายนอกต่อพระเยซู ในทางกลับกัน เราก็ได้รับคำสั่งให้บัพติศมาผู้อื่น “เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและนำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา จงบัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มัทธิว 28:19)